

Arrest

nr. 107 433 van 26 juli 2013
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 18 februari 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 17 januari 2013 tot weigering tot in overwegingname van een asielaanvraag van een onderdaan van een veilig land van herkomst.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 16 mei 2013, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 juni 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat Hendrik CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Een eerste door de verzoekende partijen ingediende asielaanvraag leidde tot weigeringsbeslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 11 juni 2012. Het beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen deze beslissingen werd verworpen bij arrest nr. X van 22 november 2012.

1.2. De beslissing van de commissaris-generaal die in hoofde van eerste verzoeker werd genomen naar aanleiding van diens tweede asielaanvraag, luidt als volgt :

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit D.(gemeente V.) en bent u Kosovaars staatsburger. Op 10 januari 2012 diende u samen met uw partner Z.B.(D.V. ...) in België een eerste asielaanvraag in. U verklaarde toen telefonisch bedreigd te worden door de SHIK (Sherbimi

Inteligent i Kosoves; Kosovaarse Inlichtingendienst) naar aanleiding van een artikel dat u in 2000/2001 schreef over de moord op S.P. en een radio-interview dat u in 2004 gaf aan 'Radio Vaticane' waarin u stelde dat de onrustwekkers van de toenmalige rellen oornamelijk wahabieten, mujahedin, waren. U stelde toen tevens dreigbrieven te hebben ontvangen van de Albanese Islamitische Raad en in 2007, net als uw partner, ontvoerd te zijn geweest door radicale Islamieten. U diende van uw problemen in Kosovo nooit klacht in bij de politie aangezien u geen vertrouwen had in de politie. U meent immers dat de SHIK de politie beïnvloedt. Op 11 juni 2012 nam het Commissariaat-generaal een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus aangezien de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig op de helling kwam te staan en u bovendien niet had aangetoond voor uw beweerde problemen geen hulp en/of bescherming te kunnen krijgen van de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Uw beroep bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen deze beslissing is nog steeds hangende. U keerde niet naar Kosovo terug. Op 19 december 2012 diende u een tweede asielaanvraag in, wederom met uw partner. Uit uw verklaringen afgelegd bij uw tweede asielaanvraag blijkt dat u zich nog steeds aansluit bij uw relaas van uw eerste asielaanvraag. Voorts beweerde u ook omwille van een andere reden Kosovo destijds te hebben verlaten, maar hier bij uw eerste asielaanvraag niet over te hebben willen spreken, aangezien u ervan uitging dat uw toenmalige verklaringen voldoende zouden zijn. Zo verklaarde u dat u sinds 2000 niet enkel bedreigd wordt omwille van uw journalistieke activiteiten maar dat u ook gezocht wordt door de SHIK omwille van een dagboek van uw nicht, [R.M.]. Uw nicht werd tijdens de oorlog in Kosovo verkracht en hield van haar ervaringen een dagboek bij. Hoewel u het dagboek in 2000 aan de toenmalige president Ibrahim Rugova gaf en er werd beslist het niet te publiceren, wordt u sindsdien, en voornamelijk sinds 2010, bedreigd door onbekenden die menen dat het dagboek nog in uw bezit is en het koste wat kost in handen willen krijgen. Zo werd uw nicht in 2011 vermoord teruggevonden en werden ook uw broer F. en uw schoonbroer M. omwille van het dagboek bedreigd en lastig gevallen. U meent dat de politie verantwoordelijk is voor de dood van uw nicht. Zelf werd u als gevolg van het dagboek in 2001 aangevallen. In het kader van uw tweede asielaanvraag legde u enkele nieuwe documenten neer om uw eerdere relaas, evenals uw verklaringen betreffende uw problemen rond het dagboek, te ondersteunen en om aan te tonen dat een terugkeer naar Kosovo nog steeds niet mogelijk is. Het eerste van deze documenten is volgens uw verklaringen een dreigbrief die in 2012 werd opgestuurd naar uw broer F. in Kosovo en waarin verwezen wordt naar het dagboek. Hoewel de dreigbrief ondertekend is door de Albanese Islamitische Raad, meent u dat brief van de SHIK komt. Het tweede document betreft een Kosovaars medisch attest waaruit blijkt dat u in 2001 medische zorgen ontving voor zwellingen en kneuzingen, die volgens uw verklaringen te wijten waren aan slagen, nadat u omwille van het dagboek in elkaar geslagen was. Voorts legde u de overlijdensakte van uw nicht neer en de ontslagbrief van het psychiatrische ziekenhuis waar zij voor haar dood verbleef, waaruit blijkt dat ze de dag van haar overlijden, zonder toestemming het ziekenhuis verlaten zou hebben. Ook legde u een proces-verbaal neer van de klacht die uw schoonbroer M. bij de politie indiende nadat er in zijn huis was ingebroken; enkele foto's van de stallen van zijn boerderij die in brand gestoken zouden zijn en een attest van zijn werkgever waaruit blijkt dat uw schoonbroer omwille van herhaalde problemen zijn ontslag indiende om zijn familie bij te kunnen staan. Verder legde u een artikel neer over S.K. dat u voor uw komst naar België schreef, een artikel dat u naar verschillende kranten stuurde maar dat nooit gepubliceerd werd, maar waarmee u evenwel bedreigd werd. Na uw gehoor maakte u een tweede dreigbrief van de Albanese Islamitische Raad over waarin uw familie bedreigd wordt uw verblijfplaats kenbaar te maken. U bent tevens in het bezit uw Servische paspoort, uitgereikt op 26 april 2006.

B. Motivering

Op basis van uw verklaringen en alle stukken aanwezig in uw administratief dossier dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

Artikel 57/6/1, eerste lid van de Vreemdelingenwet bepaalt dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen bevoegd is om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3, of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is

van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3, of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Bij KB van 26 mei 2012 werd Kosovo vastgesteld als veilig land van herkomst.

Bovenstaande brengt met zich mee dat een asielaanvraag enkel in overweging wordt genomen indien een onderdaan van een veilig land duidelijk aantoonbaar dat er wat hem betreft een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade bestaat. U heeft dit evenwel niet gedaan. U verklaarde op 19 december 2012 voor een tweede keer in België asiel aan te vragen omdat u bij uw eerste asielaanvraag niet had verteld over een elementair deel van uw vluchtmotieven en een belangrijke reden waarom u in Kosovo sinds 2001 belaagd en bedreigd werd, namelijk het dagboek van uw nicht, welke u staaft met de door u neergelegde documenten (CGVS, p. 2, 3, 12). Aan deze verklaringen kan echter geen enkel geloof worden gehecht. Vooreerst is het hoogst merkwaardig dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag met geen woord repte over het feit dat de herhaalde dreigtelefoons en dreigbrieven mede ingegeven zijn door het dagboek, dat u overigens reeds in 2000 aan de toenmalige president Ibrahim Rugova zou hebben overhandigd (CGVS, p. 4-5). Noch maakte u toen enig gewag van de aanval in 2001. Toen u gevraagd werd waarom u hierover bij uw eerste asielaanvraag niets verteld had, gaf u de weinig afdoende uitleg dat u hoopte dat uw toenmalige verklaringen voldoende zouden zijn en u er liever niet over sprak aangezien het delicate materie betreft (CGVS, p. 2, 12). Deze uitleg kan echter geenszins in overweging genomen worden, temeer u beweerde oorspronkelijk van plan te zijn geweest in Zweden een tweede asielaanvraag in te dienen - waar u reeds van 2007 tot 2009 had verbleven - en u de intentie had om de Zweedse autoriteiten over alles - ook uw problemen rond het dagboek - te vertellen (CGVS, p. 11-12). Dat u in Zweden wel bereid was over deze vluchtmotieven te spreken maar hier in België met geen woord over repte, is een houding die niet in overeenstemming is of getuigt van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming. Van asielzoekers kan bovendien redelijkerwijs verwacht worden dat zij al de hoofdredenen van hun vertrek van bij de aanvang van de asielprocedure vermelden, temeer daar er van bij het begin op gewezen wordt dat ze de elementen waarom ze bij hun terugkeer naar hun land van herkomst problemen vrezen nauwkeurig dienen te vermelden (zie CGVS-vragenlijst ingevuld op de Dienst Vreemdelingenzaken, punt 1 'voorafgaand advies'). Dat u één van uw voornaamste vluchtmotieven, met name de problemen die u kende rond het dagboek van uw nicht, niet bij uw eerste asielaanvraag heeft meegedeeld, ondermijnt dan ook uw geloofwaardigheid en de ernst van uw beweerde vrees.

Dat uw geloofwaardigheid op de helling staat wordt verder aangetoond door enkele opmerkelijkheden in uw verklaringen. Zo is het bevreemdend dat u bedreigd werd omwille van een dagboek dat niet van u is en bovendien sinds 2000 niet meer in uw handen is, wat u ook sinds 2000 steeds aan uw belagers gezegd zou hebben (CGVS, p. 4, 5). Ook uw bewering dat u reeds in 2001 geslagen werd door onbekenden die het boek van u eisten, u vervolgens tot 2010 nog meermaals bedreigd werd maar het dagboek hierbij nooit ter sprake kwam, en dit tot 2010, toen uw belagers plots koste wat kost het dagboek in handen wilden krijgen en niet alleen uzelf maar ook uw broer, uw nicht en uw schoonbroer bedreigden en lastig vielen (CGVS, p. 2-8, 10), is uiterst bevreemdend. Voorts is het opmerkelijk dat u, hoewel u het dagboek gelezen zou hebben en alle namen van de personen die uw nicht mishandeld hebben in het dagboek vermeld staan, de naam van de verkrachter van uw nicht en dus ook de bron van uw problemen, niet kent (CGVS, p.4, 6, 16). U beweerde dat uw nicht, die in een psychiatrisch ziekenhuis was opgenomen, vermoord werd en u verdenkt de politie hiervan (CGVS, p. 8-10). Hoewel u een overlijdensakte (d.d.4-9-2012) van uw nicht neerlegde, waaruit blijkt dat de doodsoorzaak nog onderzocht wordt, slaagde u er niet in verdere bewijzen neer te leggen die aantonen dat uw nicht onder verdachte omstandigheden is gestorven. Gevraagd of het overlijden van uw nicht in de media is verschenen beweerde u dat dit niet het geval is en voegde u hier aan toe dat het misschien haar broer G. was die gevraagd zou hebben dat er niets over haar overlijden openbaar gemaakt zou worden (CGVS, p. 9). Het is evenwel maar weinig geloofwaardig dat er, mocht een persoon onder verdachte omstandigheden gestorven zijn, hiervan niets in de (lokale) media verschijnt. Tot slot blijkt uit de verklaringen van uw partner dat zij tot voor kort niet op de hoogte was van eventuele problemen die te maken hadden met een dagboek en zij zelfs niet op de hoogte was van het bestaan van dit dagboek (CGVS partner, p. 3), wat de geloofwaardigheid van uw bewering problemen te hebben gekend omwille van het dagboek van uw nicht, verder volledig op de helling zet.

Het geheel van bovenstaande bevindingen noopt ertoe te besluiten dat er aan uw asielrelaas geen enkel geloof meer kan worden gehecht.

Hoe dan ook heeft u, net zoals bij uw eerste asielaanvraag, niet aangetoond dat u voor uw problemen met SHIK en/of de Albanese Islamitische Raad - ook al zijn deze problemen mede ingegeven door een

dagboek van uw nicht - geen beroep kon/zou kunnen doen op de hulp of bescherming door de in Kosovo aanwezige lokale en/of internationale autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden aanwezig zouden zijn om aan te nemen dat er voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Internationale bescherming kan slechts verleend worden indien blijkt dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming. U heeft geen van de door u beweerde problemen ooit gemeld aan de Kosovaarse Politie, noch aan de aanwezige internationale autoriteiten, en dit omdat u gelooft dat de instantie waarmee u beweert problemen te hebben, nl. de SHIK, samenwerkt met de politie (CGVS, p. 7-8, 11, 14-15, 16). Dit betreft evenwel een louter blote bewering die u geenszins staft. Ook bij uw eerste asielaanvraag gaf u aan, als gevolg van de mogelijke beïnvloeding van de politie door de SHIK, geen klacht in te kunnen dienen bij de Kosovaarse en/of internationale autoriteiten. Reeds in het kader van uw eerste asielaanvraag werd toen door het Commissariaat-generaal uitvoerig uiteengezet waarom dergelijke motivatie niet weerhouden kan worden als rechtvaardiging voor uw gehele nalaten uw beweerde veiligheidsproblemen aan te kaarten bij de Kosovaarse en/of internationale autoriteiten. U heeft in het kader van uw tweede asielaanvraag geen nieuwe elementen aangebracht die een ander licht kunnen werpen op de toenmalige redenering van het Commissariaat-generaal.

Voor de volledigheid kan wederom verwezen worden naar de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, waaruit blijkt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2013 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven - zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal -, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens besteedt de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat »n geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich beroept werd als bijlage aan het administratieve dossier gevoegd.

De nieuwe documenten die u ter staving van uw nieuwe asielmotieven neerlegde kunnen bovenstaande bevindingen niet wijzigen. Het Kosovaarse medisch attest, evenals de dreigbrieven van de Albanese Islamitische Raad, documenten waarvan de authenticiteit bovendien geenszins zonder meer kan worden vastgesteld, kunnen de bevinding dat u niet afdoende heeft aangetoond voor uw problemen geen beroep te (hebben) kunnen doen op de in Kosovo aanwezige veiligheidsinstanties, niet veranderen. De overlijdensakte van uw nicht en haar ontslagbrief uit het psychiatrische ziekenhuis tonen aan dat zij de dag van haar vertrek uit het ziekenhuis is gestorven maar geen van deze documenten laat zich uit over een mogelijke doodsoorzaak en een verband met uw vertrek uit Kosovo. Het proces-verbaal van uw schoonbroer toont aan dat er in zijn woning werd ingebroken maar uit niets in dit document blijkt dat er een verband is met uzelf en dat u en/of uw schoonbroer hiervoor al evenmin beroep konden doen op de Kosovaarse veiligheidsdiensten. De brief van zijn werkgever toont aan dat uw schoonbroer zijn werk heeft verlaten omwille van familiale problemen, meer niet. De foto's tonen een uitgebrand gebouw, maar hieruit kan geenszins afgeleid worden wie de eigenaar van deze stal is, wat er precies gebeurde en wat de oorzaak van de brand geweest zou kunnen zijn. Het (ongepubliceerde) artikel over S.K., naar aanleiding waarvan u eenmaal door een onbekende telefonisch werd bedreigd (CGVS, p. 13-14) kan bovenstaande bevindingen evenmin wijzigen aangezien u wederom niet aangetoond heeft voor dit probleem, waarvan u geen melding deed bij de politie (CGVS, p. 14), geen beroep te (hebben) kunnen doen op de Kosovaarse veiligheidsdiensten. Uw Servisch paspoort tot slot staft louter uw identiteit en uw herkomst uit Kosovo, wat in deze beslissing niet ter discussie staat.

Hier kan aan toegevoegd worden dat ook in het kader van de tweede asielaanvraag van uw partner, [Z.B.], een weigering tot inoverwegingname werd genomen.

C. Conclusie

Steunend op artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet beslis ik uw asielaanvraag niet in overweging te nemen."

1.3. In hoofde van tweede verzoekster wordt vastgesteld dat zij haar tweede asielaanvraag steunt op dezelfde motieven als deze aangehaald door haar partner, en wordt verwezen naar en geciteerd uit de beslissing die in hoofde van de eerste verzoeker werd gewezen.

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel wordt de schending opgeworpen van de materiële motiveringsplicht. Het middel wordt als volgt uiteengezet :

"De beroepsgrievan zijn terug te brengen tot een schending van de materiële motiveringsverplichting. De ingeroepen motieven kunnen de beslissingen niet dragen, en de beslissingen worden gekenmerkt door een kennelijke onredelijkheid.

1. *De bestreden beslissingen stellen dat de verzoekende partijen, bij hun tweede asielaanvraag die plaats vond op 19 december 2012, geen nieuwe documenten voorleggen die hun asielrelaas op voldoende wijze kunnen staven.*

Nochtans hebben de verzoekende partijen volgende nieuwe stukken voorgelegd :

a) *Een dreigbrief uitgaande van het KISH (de Albanese Islamitische Raad).*

In deze brief wordt er gedreigd F., de broer van eerste verzoeker, op een zwarte lijst te zetten, zoals reeds gebeurd is met eerste verzoeker zelf. Indien F. zou weigeren zijn agenda over te maken, zou hij hetzelfde lot ondergaan als M. R., zijn nicht. Deze laatste werd vermoord teruggevonden.

b) *Een medisch verslag, opgesteld door Dr. S. G., arbeidsgeneesheer.*

In dit verslag wordt geattesteerd dat eerste verzoeker op 10 september 2001 door onbekenden brutaal aangevallen en met rubberen staven geslagen werd. Ten gevolge van deze daad van agressie werd hij gedurende lange tijd medisch behandeld, en was het zelfs nodig een beroep te doen op een neuropsychiater en een traumatoloog.

c) *Een attest van de vroegere werkgever van Dhr. M.Z..*

Dhr. M.Z. is de broer van tweede verzoekster, en hij was tewerkgesteld in de firma 'T. A.'. Zijn vroegere werkgever attesteert dat Dhr. M.Z. verplicht was ontslag te nemen en zijn arbeidsbetrekking stop te zetten, en dit om familiale redenen. Hij en zijn gezin hadden een gevoel van totale onveiligheid, en dit omwille van inbraken en brandstichting. Deze feiten houden verband met de redenen waarom de verzoekende partijen hun asielaanvraag ingediend hebben.

Het gaat hier om drie documenten die, samen genomen, voldoende bewijskrachtig zijn m.b.t. de feiten en omstandigheden die de verzoekende partijen genoodzaakt hebben hun land te ontvluchten.

Van deze stukken wordt de echtheid niet betwist, zodat deze stukken als authentieke stukken dienen beschouwd te worden.

Het C.G.V.S. heeft met deze documenten onvoldoende rekening gehouden nochtans had het C.G.V.S. deze stukken nader dienen te onderzoeken, en rekening te houden met de inhoud ervan.

2. *Verder wordt er in de bestreden beslissingen gesteld dat de verzoekende partijen onvoldoende een beroep gedaan hebben op de Kosovaarse autoriteiten.*

De waarheid is dat verzoeker totaal geen vertrouwen meer konden hebben in de Kosovaarse autoriteiten en méér bepaald in de Kosovaarse politie, tot wie zij zich zouden moeten wenden om een klacht neer te leggen.

Het C.G.V.S. haalt trouwens zelf in de" bestreden beslissing aan dat uit de informatie waarover het C.G.V.S. beschikt, blijkt dat er binnen de Kosovaarse politie nog steeds een aantal belangrijke hervormingen dienen te gebeuren. Hieruit kan worden afgeleid dat de politie in Kosovo nog steeds niet behoorlijk functioneert, en er nog altijd sprake is van corruptie. Er mag er door de asielautoriteiten van de landen waar de asielzoekers hun toevlucht zoeken, bijgevolg niet van uitgegaan worden dat er in Kosovo geen sprake meer zou zijn van corruptie bij de politiediensten.

3. *De bestreden beslissingen stellen dat de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging dient genomen te worden wanneer uit de verklaringen van de asielzoeker niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève.*

De bestreden beslissingen stellen verder dat Kosovo, bij K.B. van 26 mei 2012, als veilig land van herkomst vastgesteld werd.

Een asielzoeker kan als vluchteling erkend worden, indien hij/zij aannemelijk maakt dat daden van agressie en corruptie voor hem/haar persoonlijk heeft geleid tot ernstige beperkingen in zijn/haar bestaan, en het aannemelijk is dat de autoriteiten hem/haar niet hebben kunnen of willen beschermen tegen deze vorm van agressie en corruptie.

De verzoekende partijen hebben het C.G.V.S voldoende op de hoogte gebracht van de persoonlijke problemen die zij in Kosovo moesten ondervinden. De verzoekende partijen hebben verklaringen afgelegd m.b.t. de agressie en de bedreigingen waarvan eerste verzoeker herhaaldelijk het slachtoffer was.”

2.2. De thans bestreden beslissingen werden genomen in toepassing van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet. Deze bepaling luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen is bevoegd om de aanvraag tot erkenning van de vluchtelingenstatus in de zin van artikel 48/3 of tot het bekomen van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, die ingediend wordt door een onderdaan van een veilig land van herkomst of door een staatloze die voorheen in dat land zijn gewone verblijfplaats had, niet in overweging te nemen wanneer uit zijn verklaringen niet duidelijk blijkt dat, wat hem betreft, een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4.

Een land van herkomst wordt als veilig beschouwd wanneer op basis van de rechtstoestand, de toepassing van de rechtsvoorschriften in een democratisch stelsel en de algemene politieke omstandigheden kan worden aangetoond dat er algemeen gezien en op duurzame wijze geen sprake is van vervolging in de zin van het internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 of dat er geen zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat de asielzoeker een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade, zoals bepaald in artikel 48/4. Hierbij dient onder meer rekening te worden gehouden met de mate waarin bescherming geboden wordt tegen vervolging of mishandeling door middel van:

- a) de wetten en voorschriften van het land en de wijze waarop deze in de praktijk worden toegepast;*
- b) de naleving van de rechten en vrijheden neergelegd in het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, het Internationaal Verdrag inzake burgerrechten en politieke rechten of het Verdrag tegen foltering, in het bijzonder de rechten waarop geen afwijkingen uit hoofde van artikel 15, § 2, van voornoemd Europees Verdrag zijn toegestaan;*
- c) de naleving van het non-refoulement beginsel;*
- d) het beschikbaar zijn van een systeem van daadwerkelijke rechtsmiddelen tegen schending van voornoemde rechten en vrijheden.*

De beoordeling of een land een veilig land van herkomst is dient te steunen op een reeks informatiebronnen waaronder in het bijzonder informatie uit andere lidstaten van de Europese Unie, de Hoge Commissaris van de Verenigde Naties voor de Vluchtelingen, de Raad van Europa en andere relevante internationale organisaties.

Op gezamenlijk voorstel van de minister en de minister van Buitenlandse Zaken en nadat de minister het advies van de Commissaris-generaal voor Vluchtelingen en de Staatlozen heeft ingewonnen, bepaalt de Koning, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, ten minste eenmaal per jaar de lijst van veilige landen van herkomst. Deze lijst wordt meegedeeld aan de Europese Commissie.

De in het eerste lid bedoelde beslissing wordt met redenen omkleed met vermelding van de omstandigheden van de zaak en moet getroffen worden binnen een termijn van vijftien werkdagen.”

2.3. Artikel 1 van het koninklijk besluit van 26 mei 2012 tot uitvoering van het artikel 57/6/1, vierde lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: het KB van 26 mei 2012), luidt als volgt:

“De volgende landen worden aangewezen als veilig land van herkomst in de zin van artikel 57/6/1, vierde lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen:

- Albanië*
- Bosnië-Herzegovina*
- India*
- Kosovo*
- FYROM*
- Montenegro*

- Servië”

In de aanhef van het verslag aan de koning bij het KB van 26 mei 2012 kan het volgende gelezen worden:

“Een individueel en effectief onderzoek blijft noodzakelijk, maar het vermoeden geldt dat er in hoofde van de asielzoeker geen vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade aanwezig is, gezien zijn afkomst uit een veilig land van herkomst.”

In fine van het verslag aan de koning bij het KB van 26 mei 2012 wordt nog gesteld

“Niettegenstaande ook uit het advies van de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen blijkt dat er enige kanttekeningen zouden kunnen worden geplaatst bij bepaalde situaties in bepaalde landen, vormt deze vaststelling geen bezwaar om deze landen op de lijst te plaatsen, rekening houdende met alle relevante feiten en omstandigheden. Deze afweging gebeurde op zeer voorzichtige wijze. Bovendien wordt de asielzoeker afkomstig van deze veilige landen steeds in de gelegenheid gesteld om substantiële redenen aan te geven waaruit blijkt dat in zijn specifieke omstandigheden, zijn land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd en dit dus in afwijking van de algemene situatie aldaar. Het loutere feit dat een asielzoeker afkomstig is uit een veilig land van herkomst zal in geen geval automatisch tot gevolg hebben dat diens asielaanvraag niet in overweging wordt genomen. Slechts indien, na individueel onderzoek, blijkt dat de asielzoeker geen of onvoldoende elementen naar voren brengt waaruit blijkt dat hij in zijn land van herkomst daadwerkelijk vervolgd wordt of een reëel risico op ernstige schade loopt, zal zijn asielaanvraag niet in overweging worden genomen.”

2.4. De verzoekende partijen betwisten niet afkomstig te zijn uit Kosovo, dat als een veilig land wordt beschouwd. De Raad stelt vast dat uit de motieven van de bestreden beslissingen duidelijk blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van de verzoekende partijen' tweede asielaanvraag rekening heeft gehouden met alle elementen die zij in dat kader naar voren hebben gebracht, doch van oordeel is dat geen gegronde vrees voor vervolging en geen reëel risico op ernstige schade zijn aangetoond. De verwerende partij steunt zich daarbij op de vaststelling (i) dat geen geloof kan worden gehecht aan de verzoekende partijen verklaring dat hij een elementair deel van zijn vluchtmotieven niet had vermeld en de redenen die hij daarvoor opgaf, (ii) de verzoekende partijen verklaringen over de beweerdde problemen omwille van het dagboek van zijn niet volledig ongeloofwaardig zijn, (iii) verzoeker niet heeft aangetoond dat hij geen beroep kan doen op de bescherming van de Kosovaarse politie of de daar aanwezige internationale autoriteiten, gezien zijn eigen verklaringen en gezien de informatie in het administratief dossier over de werking van de KP en (iv) de nieuwe documenten die werden voorgelegd de voorgaande bevindingen niet in een ander daglicht kunnen stellen.

2.5.1. Ten aanzien van het motief in de bestreden beslissing dat, niettegenstaande internationale bescherming slechts kan worden verleend wanneer de asielzoeker heeft aangetoond dat hij zich niet kan beroepen op de bescherming van de in Kosovo aanwezige autoriteiten, niet wordt aannemelijk gemaakt dat dit voor de verzoekende partijen het geval is, doen zij thans gelden dat zij geen vertrouwen meer konden hebben in de Kosovaarse autoriteiten. Bovendien, zo stellen zij, wordt in de bestreden beslissingen zelf aangehaald dat uit de informatie in het administratief dossier blijkt dat er binnen de Kosovaarse politie nog een aantal belangrijke hervormingen te gebeuren, waaruit kan worden afgeleid dat de politie in Kosovo nog steeds niet behoorlijk functioneert en er nog steeds sprake is van corruptie. Er mag dus geenszins van worden uitgegaan dat er in Kosovo geen sprake meer zou zijn van corruptie bij de politiediensten.

2.5.2. Ter zake dient er vooreerst op te worden gewezen dat de verzoekende partijen inderdaad nooit een beroep hebben gedaan op de KP, noch op de aanwezige internationale autoriteiten omdat zij geloven dat de organisatie waarmee zij problemen hebben samenwerkt met de politie. Zoals dat in de bestreden beslissing reeds werd gesteld, is dit een loutere bewering, die op geen enkele wijze wordt gestaafd. Bovendien, de verklaringen van de verzoekende partijen getoetst aan het feit dat Kosovo in beginsel geldt als een veilig land in de zin van artikel 57/6/1 van de Vreemdelingenwet en aan de informatie in het administratief dossier, leiden tot de vaststelling dat de verwerende partij ter zake genoegzaam tot haar standpunt kon komen. De beschouwingen van de verzoekende partijen over de corruptie binnen het Kosovaarse politiekorps zijn fragmentarisch, en hiermee kunnen zij niet aantonen dat de verwerende partij op kennelijk onredelijke wijze zou hebben geoordeeld dat op grond van deze informatie blijkt dat *“wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2013 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal*

hervormingen noodzakelijk blijven - zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude, terrorisme en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal -, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP evenwel beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens besteedt de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo. De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat »n geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980." Het aangeven dat er op bepaalde vlakken ruimte is voor verbetering - en dus de genuanceerde beoordeling van de voorhanden zijnde informatie - leidt op zich niet tot de vaststelling dat de KP niet behoorlijk functioneert en dus geen bescherming zou kunnen bieden in geval van problemen zoals verzoeker die heeft aangehaald. Aangezien geen kennelijk onredelijk handelen of geen handelen in strijd met de stukken van het dossier is aangetoond in hoofde van de verwerende partij, kon deze dan ook genoegzaam oordelen dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen, ongeacht hun etnische origine, voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet.

2.6. De verzoekende partijen doen verder gelden dat de door hen voorgebrachte documenten wel degelijk voldoende bewijskrachtig zijn. Zij stellen dat de echtheid van deze stukken niet wordt betwist en lichten deze nog kort toe. Evenwel dient erop te worden gewezen dat in de bestreden beslissingen duidelijk wordt aangegeven om welke redenen de bijgebrachte documenten niet kunnen leiden tot de toekenning van een of andere internationale beschermingsstatus, met name omdat zij de bevinding dat niet is aangetoond dat de de verzoekende partijen geen beroep kunnen doen op de in Kosovo aanwezige veiligheidsinstanties niet kunnen veranderen. De toelichting die de verzoekende partijen geven bij de stukken gaat op deze vaststellingen niet in. Gelet op het reeds in de bestreden beslissing ingenomen uitgangspunt, met name dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de asielzoeker geen aanspraak kan maken op nationale bescherming, kan derhalve aan de verwerende partij geen kennelijk onredelijk handelen worden verweten waar zij stelt dat de voorgebrachte documenten, gelet op hun inhoud, daaraan geen afbreuk doen. Dat de verwerende partij de stukken nader had moeten onderzoeken, zoals de verzoekende partijen thans stellen, kan dan ook niet worden bijgetreden.

2.7. Het enig middel is niet gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zesentwintig juli tweeduizend dertien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

mevr. A. DENYS,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. DENYS

A. WIJNANTS